

Załącznik do uchwały Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 11 stycznia 1996 r. (poz. 42)

ZAŁOŻENIA POLITYKI PIENIĘŻNEJ NA ROK 1996

1. Zgodnie z ustawą o Narodowym Banku Polskim, celem Narodowego Banku Polskiego jest umacnianie wartości pieniądza. Realizacja tego celu wymaga ścisłego współdziałania z Rządem w kształtowaniu polityki gospodarczej kraju oraz w realizacji polityki antyinflacyjnej.

2. Podstawowym celem Narodowego Banku Polskiego w roku 1996 będzie ograniczenie wzrostu cen, tak aby zapewniać spójność polityki pieniężnej z antyinflacyjnymi celami uchwalonej przez Sejm ustawy budżetowej na rok 1996.

3. Celem pośrednim w realizacji założonego celu inflacyjnego będzie kontrola podaży pieniądza w gospodarce. Zakłada się, że przy obecnie przewidywanych warunkach gospodarczych w kraju i za granicą przyrost podaży pieniądza ogółem w 1996 r. wyniesie około 23 mld zł. Przyrost pieniądza rezerwowego wyniesie około 7 mld zł.

4. Realizacji określonych powyżej celów podporządkowane będą w szczególności następujące instrumenty polityki pieniężnej:

- 4.1. Polityka stóp procentowych prowadzona będzie tak, aby wysokość tych stóp uwzględniała poziom inflacji oraz poziom zmian kursu walutowego.
- 4.2. Kształtowanie kursu walutowego realizowane będzie według mechanizmu „kroczącej dewaluacji” w ramach ustalanego z Rządem pasma wahań.

4.3. Polityka rezerw obowiązkowych służyć będzie ograniczaniu podaży pieniądza oraz zmierzać będzie do regulowania dysproporcji między rynkowym kosztem pozyskania pieniądza złotowego i walutowego.

4.4. Zakres warunkowych operacji otwartego rynku, służących wyrównywaniu krótkoterminowych wahań pieniądza rezerwowego, nie będzie przekraczał kwoty 3 mld zł. Odchylenia o charakterze długoterminowym wyrównywane będą bezwarunkowymi operacjami otwartego rynku.

5. W 1996 r. Narodowy Bank Polski i Rząd podejmą działania w celu lepszego wykorzystania rezerw dewizowych.

6. W ramach przyjętych celów i sposobów realizacji polityki pieniężnej Narodowy Bank Polski będzie tworzył warunki do zwiększania gromadzonych w systemie bankowym oszczędności i w oparciu o nie do zwiększania zaangażowania systemu bankowego w kredytowanie sektora niefinansowego, tak aby wzrosło ono realnie w granicach 4%—6%.

7. W celu dalszego wspierania procesów restrukturyzacji sektora bankowego Narodowy Bank Polski, w uzgodnieniu z Ministrem Finansów, będzie wspierał łączenie banków spółdzielczych ze sobą, w tym także zrzeszonych poza Bankiem Gospodarki Żywnościowej, oraz z bankami komercyjnymi. Na procesy te Narodowy Bank Polski przeznaczy w formie nisko oprocentowanych kredytów nie więcej niż 40 mln zł.

43

ZARZĄDZENIE Nr 1 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 stycznia 1996 r.

w sprawie ustanowienia nagród Prezesa Rady Ministrów za wyróżnione rozprawy doktorskie i habilitacyjne oraz działalność naukową.

Zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustanawia się nagrody Prezesa Rady Ministrów, zwane dalej „nagrodami”, za:

- 1) wyróżnione rozprawy doktorskie dla osób, którym został nadany stopień naukowy doktora, nie później niż w roku kalendarzowym, w którym ukończyły 30 lat życia,
- 2) wyróżnione rozprawy habilitacyjne dla osób, które obroniły kolokwium habilitacyjne, nie później niż

w roku kalendarzowym, w którym ukończyły 35 lat życia,

- 3) wybitny dorobek naukowy,
- 4) wybitne osiągnięcie naukowe.

2. Nagrody za:

- 1) rozprawy doktorskie ustanawia się w liczbie 25 — w wysokości 4 tys. zł każda,
- 2) rozprawy habilitacyjne ustanawia się w liczbie 10 — w wysokości 9 tys. zł każda,

- 3) wybitny dorobek naukowy ustanawia się w liczbie 5 — w wysokości 20 tys. zł każda,
- 4) wybitne osiągnięcie naukowe ustanawia się w liczbie 5 — w wysokości 20 tys. zł każda,

3. Wysokość nagród, o których mowa w ust. 2, podwyższa się corocznie, począwszy od 1997 r., o kwotę wynikającą ze wskaźnika inflacji przyjętego w założeniach do projektu budżetu państwa na dany rok.

§ 2. Nagrody przyznaje Prezes Rady Ministrów.

§ 3. 1. Powołuje się Komisję do Spraw Nagród, zwaną dalej „Komisją”, w składzie:

- 1) po jednym przedstawicielu poszczególnych wydziałów Polskiej Akademii Nauk, wyznaczonych przez Prezydium Polskiej Akademii Nauk,
- 2) 3 osoby wyznaczone przez Prezesa Rady Ministrów,
- 3) 7 osób wyznaczonych przez Ministra Edukacji Narodowej.

2. Przewodniczącemu Komisji powołuje i odwołuje, spośród członków Komisji, Prezes Rady Ministrów.

3. Tryb pracy Komisji określa regulamin ustalony przez Komisję.

4. Kadencja Komisji trwa trzy lata.

§ 4. Do zadań Komisji należy:

- 1) ocena wniosków o przyznanie nagród, zakwalifikowanych w trybie § 6 ust. 3,
- 2) występowanie do właściwych ministrów o zasięgnięcie opinii w sprawach dotyczących możliwości wykorzystania w praktyce rozwiązań zawartych w rozprawach doktorskich i habilitacyjnych,
- 3) przedstawianie Prezesowi Rady Ministrów, w terminie do 30 czerwca, propozycji dotyczących przyznania nagród, wraz z uzasadnieniem.

§ 5. Nagrody są przyznawane corocznie z okazji 11 listopada — Narodowego Święta Niepodległości.

§ 6. 1. Wnioski o przyznanie nagród mogą składać:

- 1) za rozprawy doktorskie — jednostki organizacyjne uprawnione do nadawania stopnia naukowego doktora,
- 2) za rozprawy habilitacyjne — jednostki organizacyjne uprawnione do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego,
- 3) za wybitny dorobek naukowy lub wybitne osiągnięcie naukowe:
 - a) szkoły wyższe i samodzielne placówki typu naukowo-dydaktycznego,
 - b) jednostki badawczo-rozwojowe,
 - c) placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk i ko-

mitety naukowe oraz Polska Akademia Umiejętności,

- d) Komitet Badań Naukowych,
- e) towarzystwa naukowe,
- f) stowarzyszenia naukowo-techniczne,
- g) członkowie Polskiej Akademii Nauk; w tym przypadku wniosek powinien być złożony przynajmniej przez 2 członków.

2. Wnioski o przyznanie nagród jednostki i osoby wymienione w ust. 1 składają do Komisji, za pośrednictwem odpowiednich komitetów naukowych Polskiej Akademii Nauk, w terminie do dnia 31 stycznia.

3. Zaopiniowane pod względem formalnym i merytorycznym przez odpowiednie komitety naukowe, o których mowa w ust. 2, wnioski są kierowane wraz z opiniami do Komisji — w terminie do dnia 31 marca.

§ 7. 1. Wnioski o przyznanie nagrody mogą dotyczyć wyłącznie osób posiadających obywatelstwo polskie.

2. Wnioski o przyznanie nagród za rozprawy doktorskie i habilitacyjne, z uwzględnieniem § 1 ust. 1 pkt 1 i 2, powinny dotyczyć osób, którym:

- 1) stopień naukowy doktora został nadany w roku poprzedzającym złożenie wniosku,
- 2) stopień naukowy doktora habilitowanego został zatwierdzony w roku poprzedzającym złożenie wniosku.

§ 8. 1. Wniosek o przyznanie nagrody powinien zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy,
- 2) dane dotyczące kandydata do nagrody,
- 3) uzasadnienie.

2. Do wniosku o przyznanie nagrody załącza się:

- 1) w odniesieniu do nagród za rozprawy doktorskie i habilitacyjne odpowiednio:
 - a) rozprawę doktorską albo habilitacyjną,
 - b) prawomocną uchwałę rady wydziału albo rady naukowej właściwej jednostki organizacyjnej o nadaniu stopnia naukowego doktora albo doktora habilitowanego,
 - c) uchwałę bądź opinię właściwej jednostki o wyróżnieniu rozprawy,
- 2) w odniesieniu do nagród za wybitny dorobek naukowy albo wybitne osiągnięcie naukowe — niezbędną dokumentację uzasadniającą wystąpienie z wnioskiem.

§ 9. Członkom Komisji za udział w posiedzeniu oraz osobom opiniującym wnioski o przyznanie nagród przysługuje wynagrodzenie w wysokości i na zasadach określonych przez Ministra — Szefa Urzędu Rady Ministrów.

§ 10. Obsługę finansową i organizacyjną Komisji zapewnia Urząd Rady Ministrów.

§ 11. Minister — Szef Urzędu Rady Ministrów ujmie w projekcie budżetu państwa w części dotyczącej Urzędu Rady Ministrów środki na nagrody określone w § 1.

§ 12. Powołana w 1994 r. Komisja działa w trybie i na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 13. Traci moc zarządzenie nr 16 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1994 r. w sprawie ustanowienia nagród Prezesa Rady Ministrów za wyróżniające się rozprawy doktorskie i habilitacyjne oraz działalność naukową (Monitor Polski Nr 34, poz. 282, Nr 49, poz. 402 i Nr 55, poz. 609).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. A. Łuczak

44

ZARZĄDZENIE MINISTRA OCHRONY ŚRODOWISKA, ZASOBÓW NATURALNYCH I LEŚNICTWA

z dnia 11 grudnia 1995 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 114, poz. 492, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 89, poz. 415 i z 1995 r. Nr 147, poz. 713) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Fletnowskie” obszar jeziora, lasu, bagna, wrzosowiska i gruntu rolnego, o powierzchni 25,21 ha, położony w gminie Dragacz w województwie bydgoskim.

§ 2. Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych unikalnej pod względem geomorfologicznym rynn Jeziora Fletnowskiego przecinającej południkowo basen grudziądzki.

§ 3. W skład rezerwatu przyrody wchodzi obszar oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Dąbrowa, według stanu na dzień 1 stycznia 1995 r., jako oddziały lasu nr 28a, b, c, h, i, 39a, b, c.

§ 4. 1. Na obszarze rezerwatu przyrody zabrania się:

- 1) pozyskiwania, niszczenia lub uszkodzenia drzew i innych roślin, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, ujętych w planie ochrony,
- 2) zbioru wszystkich dziko rosnących roślin, a w szczególności owoców, nasion i grzybów, z wyjątkiem zbioru nasion na potrzeby hodowli lasu,
- 3) polowania, rybołówstwa, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, zbierania poroży zwierzyny płowej, niszczenia nor i legowisk zwierzęcych, gniazd ptasich i wybierania jaj,
- 4) wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów i innych nieczystości, innego zanieczyszczenia wód, gleby i powietrza,
- 5) wydobywania skał, minerałów i torfu,
- 6) zakłócania ciszy,

- 7) palenia ognisk,
- 8) stosowania środków chemicznych w gospodarce leśnej,
- 9) zmiany stosunków wodnych,
- 10) używania łodzi motorowych, pływania, żeglownia, uprawiania sportów wodnych,
- 11) umieszczania napisów, tablic, ogłoszeń reklamowych i innych znaków nie związanych z ochroną przyrody, z wyjątkiem znaków drogowych i innych znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa,
- 12) wstępu na teren rezerwatu przyrody poza miejscami wyznaczonymi przez Wojewodę, z wyjątkiem służb leśnych oraz służb ochrony przyrody,
- 13) ruchu pojazdów, z wyjątkiem pojazdów służb leśnych oraz służb ochrony przyrody.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą:

- 1) prowadzenia badań naukowych za zgodą Wojewody,
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem publicznym i ochroną przeciwpożarową,
- 3) wykonywania zadań z zakresu obronności państwa,
- 4) wykonywania zabiegów ochronnych, hodowlanych i pielęgnacyjnych za zgodą Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, udzielaną w przypadku potrzeby likwidacji nagłych zagrożeń ochraniającej przyrody, nie ujętych w planie ochrony.

§ 5. Bezpośredni nadzór nad rezerwatem przyrody sprawuje Wojewoda Bydgoski.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa: S. Żelichowski